

označení celého předmětu a obsahu dávk. řádu, tedy jeho ustanovení jak rázu materiálního tak i procesuálního.

Poněvadž se převod dávce podléhající v konkrétním případě uskutečnil v r. 1918, platí pro vyměření dávky z něho veškeré předpisy dávk. řádu dřívějšího. Stížnost proti platebnímu rozkazu mohla by tedy býti považována za včas podanou jen tehdy, kdyby byla došla v zákonné lhůtě 30denní k zsv. To se v daném případě nestalo i nemohl nss v nař. rozhodnutí shledati nezákonnost.

Jest tedy stížnost neodůvodněna a slušelo ji zamítnouti.

Č. 2116.

Dávka z přírůstku hodnoty (Čechy). — **Administrativní řízení:** V řízení o vyměření dávky podle českého dávkového řádu z roku 1915 včítají se dny poštovní dopravy do lhůty k podání námitek podle § 18 dávkového řádu.

(Nález ze dne 22. března 1923 č. 2636).

Prejudikatura: Boh. 171 adm.

Věc: Vilém Th. v L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem ze dne 7. dubna 1922 byla st-li vyměřena dávka z přírůstku hodnoty, při čemž byla vzata za základ nabývací hodnota 47.775.95 Kč a zcizovací hodnota dle § 18 dávk. řádu 130.000 Kč, ježto námitky proti sdělené hodnotě zcizovací byly podány opožděně.

Stížnost proti tomuto platebnímu rozkazu namítala mimo jiné, že vyzvání dle § 18 dávk. řádu bylo k rukám zástupce st-le doručeno 2. února 1922, námitky že byly podány na poštu 16. února 1922, tedy včas.

Žal. úřad stížnost zamítl proto, že oprávněně vydaným výměrem ze dne 25. ledna 1922, doručeným 2. února 1922, byla straně sdělena zcizovací hodnota nemovitostí obnosem 130.000 Kč a byla při tom strana upozorněna na následky prekluse dle § 18 dávk. řádu; námitky proti tomuto výměru došly zemskému inspektorátu teprve dne 17. února 1922, tudíž po uplynutí 14denní zákonné lhůty, nastala tedy v daném případě prekluse dle § 18, odst. 4 dávk. řádu a vyměřující úřad byl oprávněn vyměřiti dávku na základě hodnoty úředně předpokládané.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvažil nss:

Stížnost namítá, že dny poštovní dopravy nelze včítati do stanovené lhůty, ježto pro řízení o vyměření dávky z přírůstku hodnoty, tedy i pro lhůty platí formální předpisy nového dávk. řádu, když vyzvání k podání námitek bylo vydáno v roce 1922, jakož i že z dávk. řádu z roku 1915 nelze dovoditi právní názor žal. úřadu, tak že platí všeobecné předpisy, dle nichž odevzdání podání poště k dopravě proti potvrzení nahraňuje podání u úřadu.

Názor stížnosti nelze uznati správným. Nový řád dávkový ze dne 23. září 1920 ustanovuje v § 30, že předpisy jeho nabývají účinnosti ode dne vyhlášení a že platí pro převody nastalé v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od tohoto dne, a praví dále výslovně v odst. 2., že pro vyměření dávky z převodu před tímto dnem, platí předpisy dřívějších řádů o dávce z přírůstku hodnoty s příslušnými prováděcími nařízeními. Z tohoto předpisu plyne jasně, že den převodu nemovitosti jest jediné rozhodným pro otázku použití formálních předpisů a řízení o vyměření dávky, a že pro převod nemovitosti v Čechách nastalý před 5. říjnem 1920, o jaký tu jde, platí výlučně předpisy řádu o dávce ze dne 2. prosince 1915 č. 83 z. z., a to i po stránce formální.

Nss vyslovil pak opět, zejména v nálezu Boh. 171 adm. právní názor, že v řízení o vyměření dávky podle předpisů posléz cit. řádu dávk. z r. 1915 dny poštovní dopravy včítají se do lhůty určené k podání námitek dle § 18 téhož řádu dávkového.

Na názoru tom trvá nss a poukazuje dle § 44 jedn. ř. na bližší odůvodnění onoho nálezu.

K námitce stížnosti, že sice přiznání k dávce z přírůstku hodnoty učinil svým právním zástupcem, ježto však nebyla úřadu předložena plná moc opravňující právního zástupce k přijetí podobných vyzvání, lze prý čítati lhůtu teprve od doby několik dní později, kdy se o vyzvání dozvěděl od svého právního zástupce, sluší poznamenati, že st-l v rekursu proti platebnímu rozkazu námitku tu neučinil, naopak výslovně uvedl, že vyzvání k podání námitek bylo doručeno k rukám jeho právního zástupce a že také svým právním zástupcem námitky podal, doznává takto splnomocnění svého právního zástupce v tomto směru.

Zamítl-li žal. úřad rekurs st-lův z důvodu prekluse dle § 18 dávk. řádu z r. 1915, odpovídá výrok ten zákonu, a byla proto stížnost jako neodůvodněná zamítnuta, aniž bylo třeba zabývati se dalšími námitkami týkajícími se způsobu a základu vyměření dávky samé.

Č. 2117.

Právo spolkové (Slovensko): * Okolnost, že spolek po právu existující pojme při všeobecné revisi stanov spolkových do změněných stanov ustanovení, jež se podle názoru úřadu přičí předpisům práva spolkového, není sama o sobě ještě důvodem pro rozpuštění spolku.

(Nález ze dne 22. března 1923 č. 4412.)

Prejudikatura: Boh. 1167 adm.

Věc: Křesťansko-sociální spolek v K. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (Dr. Lud. Černo) o neschválení stanov a rozpuštění spolku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud ide o neschválení změněných stanov, zrušuje se pro vady řízení, pokud jde o rozpuštění spolku, pro nezákonnost.